

Седемте свръхвселени

(15:0.1) За **Вселенския Отец** - като **Баща**, вселените фактически не съществуват; той борава с личности; той е **Бащата** на личностите. За **Вечния Син** и **Безкрайния Дух** като партньори-създатели, вселените са локализиращи и индивидуални творения, намиращи се под съвместното разпореждане на **Синовете - Създатели** и **Духовете - Създатели**. За **Райската Троица** извън пределите на **Хавона** съществуват просто седем населени вселени-седемте свръхвселени, във владението на които се намира кръгът на първото пост-Хавонско ниво на пространството. **Седемте Главни Духа** излъчват своето влияние в посока навън от централния Остров, превръщайки огромното творение в гигантско колело, чиято главина е вечният **Райски Остров**, седемте спици са излъчванията на **Седемте Главни Духа**, а рамката са външните региони на **Голямата вселена**.

(15:0.2) В ранните стадии на материализация на всеобщото творение бяха формулирани схеми на организация на свръхвселената и управлението, основани на числото седем. Първото пост-Хавонско творение беше разделено на седем колосални сегмента; бяха проектирани и изградени столичните светове за управлението на седемте свръхвселени. Настоящата схема на управление съществува от незапомнени времена и управителите на тези седем свръхвселени са с право наричани **Извечно Древните**.

(15:0.3) От обширните знания за свръхвселените аз ще се постарая да ви дам поне малка част, но във всички тези светове действа методът на разумното управление както на физическите, така и на духовните сили, а съществуващите тук всеобщи гравитационни присъствия функционират с величествено могъщество и свършена хармония. Важно е отначало да получите адекватна представа за физическото устройство и материалната организация на свръхвселените, защото това ще ви помогне да разберете по-добре значението на изумителните условия, създадени за духовното управление и интелектуално развитие на волевите създания - съществата, населяващи милиардите обитаеми планети, разпръснати навсякъде из тези седем свръхвселени.

1. Пространственото ниво на свръхвселените

(15:1.1) Изхождайки от ограничените сведения, наблюдения и спомени на поколенията, обхващащи милион или милиард от вашите кратки години, **Урантия** и вселената, към която тя се отнася, по същество извършват продължително и непредсказуемо пътешествие в неизследвано пространство; но според данните на **Уверса**, в съответствие с по-ранни наблюдения, в съгласие с по-обширния опит и изчисления на нашата категория същества, а също така и в резултат от умозаклучения, направени въз основа на тези и други сведения, ние знаем, че вселените са въввлечени в една подредена, осмислена и безупречно контролирана процесия, която във величествено великолепие се върти около **Първия Велик Източник и Център и вселената** с неговата резиденция.

(15:1.2) Ние отдавна сме открили, че седемте свръхвселени се въртят по огромна елипса - един гигантски и удължен кръг. Вашата Слънчева система, както и други светове на времето, не са устремени напред без карта и компас в неведомото пространство. Локалната вселена, към която се отнася вашата система, се движи по определен и добре известен път в посока, обратна на часовниковата стрелка, описваща огромна траектория около централната вселена. Този космически път, добре начертан и изучен от астрономите на свръхвселената, както и орбитите на планетите от вашата Слънчева система, са известни на астрономите на **Урантия**.

(15:1.3) **Урантия** се намира в една локална вселена и свръхвселена, които не са напълно организирани, а вашата локална вселена е разположена недалеч от многобройни частично завършени физически творения. Вие принадлежите към една от сравнително скоро създадените вселени. Но днес не се придвижвате безконтролно в неведомото пространство, нито пък бивате изхвърляни сякаш навън в непознати региони. Вие следвате подредения и предварително определен път в пространственото ниво на свръхвселените. Сега вие преминавате през съвсем същото място, през което вашата планетарна система или нейните предшественици са преминавали преди векове; и някой ден в далечното бъдеще вашата система или нейните наследници отново ще прекоси същото това пространство, през което сега толкова бързо преминавате.

(15:1.4) Ако използваме посоките на света, както ги схващате на **Урантия**, то в сегашната епоха свръхвселена номер едно се движи в посока на север, източно от **Райската резиденция** на **Големите Източници и Центрове** и централната вселена на **Хавона**, намирайки се приблизително противоположно на нея. Тези две позиции [изток и запад] представляват най-краткото физическо доближаване на **Сферите** на **Времето до вечния остров**. Свръхвселена номер две е на север, подготвяйки се за завъртане в западно направление, докато номер три сега заема най-северния сегмент от голямата траектория, като вече е навлязла в завоя, водещ към южната част на траекторията. Номер четири преминава през сравнително правата отсечка в южно направление по голямата елипсовидна траектория, очертаваща пътя на свръхвселените, при което началните региони вече се приближават към позиция на противоположен спрямо **Великите Центрове**. Номер пет току-що е напуснала зоната на противоположен на номер едно спрямо

Центъра на Центровете, продължавайки да се движи право на юг, за да може да влезе след това в източния завой. Номер шест заема по-голямата част от южната крива - сегмента, който вашата свръхвселена почти напълно е отминала.

(15:1.5) Вашата локална вселена Небадон се отнася към Орвонтон, седмата свръхвселена, която се движи между свръхвселени едно и шест и сравнително скоро [изхождайки от нашите представи за времето] е преминала югоизточната дъга от пространственото ниво на свръхвселените. Преди няколко милиарда години слънчевата система, към която се отнася Урантия, преминала по южната извивка на траекторията, така че вие едва сега започвате да напускате югоизточната дъга и стремително да се приближавате към дългия и относително прав северен път. Още неизброимо много векове Орвонтон ще следва този почти прав северен курс.

(15:1.6) Урантия се отнася към система, която се намира почти на границата на вашата локална вселена; а вашата локална вселена понастоящем пресича периферията на Орвонтон. Отвъд вас има и други творения, но ви отделя огромно разстояние от тези физически системи, които се движат по големия кръг в сравнителна близост до Големия Източник и Център.

2. Структура на свръхвселените

(15:2.1) Единствено **Всеобщият Баща** знае местоположението и действителния брой на обитаемите пространства; той ги назовава по име и пореден номер. Аз мога да дам само приблизителния брой на обитаемите или пригодени за обитаване планети, защото някои локални вселени имат повече светове, подходящи за интелигентен живот, отколкото други. Освен това още не всички проектирани локални вселени са организирани. Поради това средната стойност, която предлагам, е само за да ви дам някаква обща представа за необятността на материалното творение.

(15:2.2) Съществуват седем свръхвселени в голямата вселена и те са съставени приблизително така:

(15:2.3) **1. Системата.** Основната единица на свръх-управлението се състои от около хиляда обитаеми или годни за обитаване свята. Пламтящите слънца, студените светове, планетите, които се намират твърде близо до горещи слънца, и други сфери, които не са подходящи за заселване от същества, не са включени в тази група. Хиляда такива свята, приспособени за поддържане на живот, се наричат система, но в младите системи само сравнително малък брой от тези светове могат да бъдат населени. Начело на всяка населена планета стои Планетарен Принц, а във всяка локална система има архитектурна сфера, която е изкуствено построена и е столица на системата, като се управлява от Властелина на Системата.

(15:2.4) **2. Съзвездието.** Сто системи [около 100 000 годни за обитаване планети] съставляват едно съзвездие. Всяко съзвездие има построена столична архитектурна сфера и се възглавява от трима Синове Ворондадек, Най-Висшестоящите. Всяко съзвездие също така се намира и под наблюдението на един Извечно Верен, посланик на Райската Троица.

(15:2.5) **3. Локална Вселена.** Сто съзвездия [около 10 000 000 годни за обитаване планети] съставляват една локална вселена. Величественият столичен архитектурен свят на всяка локална вселена се управлява от един от равностойните Синове-Създатели на Бога от реда на Михаил. Всяка вселена се благославя от присъствието на Извечно Единен, представител на Райската Троица.

(15:2.6) **4. Малък Сектор.** Сто локални вселени [около 1 000 000 000 годни за обитаване планети] съставляват един малък сектор за управление на свръхвселената; пребиваващите в неговия великолепен столичен свят управители, така наричаните Съвременници на Вечността, ръководят делата в малкия сектор. В столицата на всеки малък сектор има трима Съвременници на Вечността, Висши Троични Личности.

(15:2.7) **5. Голям Сектор.** Сто малки сектора [около 100 000 000 000 годни за обитаване свята] съставляват един голям сектор. Всеки голям сектор има величествен столичен свят, а начело на големия сектор са трима Извечно Съвършени, които са Висши Троични Личности.

(15:2.8) **6. Свръхвселена.** Десет големи сектора [около 1 000 000 000 000 годни за обитаване планети] съставляват една свръхвселена. Всяка свръхвселена има огромен и величествен столичен свят и се управлява от трима Извечно Древни.

(15:2.9) **7. Голямата Вселена.** Седем свръхвселени съставляват понастоящем организираната голяма вселена, състояща се от приблизително седем трилиона годни за обитаване светове плюс архитектурните сфери и един милиард обитаеми сфери на Хавона. Свръхвселените се управляват и ръководят опосредствено и с помощта на системата за отразяване от Рая посредством Седем Главни Духа. Милиард

светове от Хавона се ръководят директно от Извечно Вечните, като една подобна Висша Троишна Личност председателства над всяка от тези свършени сфери.

(15:2.10) С изключение на сферите от системата **Рай Хавона**, планът на вселенска организация предвижда следните единици:

(15:2.11) Свърхвселени	7
(15:2.12) Големи сектори	70
(15:2.13) Малки сектори	7 000
(15:2.14) Локални вселени	700 000
(15:2.15) Съзвездия	70 000 000
(15:2.16) Локални планетни системи	7 000 000 000
(15:2.17) Обитаеми планети	7 000 000 000 000

(15:2.18) Всяка от седемте свърхвселени е съставена приблизително така:

(15:2.19) Една планетна система обхваща около	1 000 свята
(15:2.20) Едно съзвездие (100 планетни системи)	100 000 свята
(15:2.21) Една локална вселена (100 съзвездия)	10 000 000 свята
(15:2.22) Един малък сектор (100 вселени)	1 000 000 000 свята
(15:2.23) Един голям сектор (100 малки сектора)	100 000 000 000 свята
(15:2.24) Една свърхвселена (10 големи сектора)	1 000 000 000 000 свята

(15:2.25) Всички посочени стойности са в най-добрия случай само приблизителни, защото постоянно възникват нови системи, а други временно прекратяват своето материално съществуване.

3. Свърхвселената Орвонтон

(15:3.1) Практически всички звездни светове, видими с невъоръжено око от **Урантия**, се отнасят към седмата част на голямата вселена – свърхвселената **Орвонтон**. Обширната звездна система Млечен Път представлява централното ядро на **Орвонтон** и голямата ѝ част се намира доста извън пределите на вашата локална вселена. Тази огромна съвкупност от слънца, тъмни острови на пространството, двойни звезди, кълбовидни купове, звездни мъглявини, спираловидни и други мъглявини, заедно с безчислен брой отделни планети, образува един подобен на диск елипсовиден ансамбъл, обединяващ една седма от обитаемите еволюиращи вселени.

(15:3.2) От астрономическата позиция на Урантия, наблюдавайки през напречното сечение на намиращите се наблизо до Млечния Път системи, вие забелязвате как сферите на Орвонтон се движат по огромна удължена равнина, чиято ширина е доста по-голяма, отколкото дебелината ѝ, а дължината ѝ значително превишава ширината.

(15:3.3) Наблюдението на така наречения Млечен Път разкрива сравнително нарастване на звездната плътност при оглеждане на небосвода в определено направление, като същевременно от двете страни плътността намалява; броят на звездите и другите сфери намалява при отдалечаване от главната равнина на нашата материална свърх-вселена. Когато гледате през основното тяло на тази област на максимална плътност под съответен ъгъл на наблюдение, вие гледате в посоката на божествената вселена и всеобщия център на всичко съществуващо.

(15:3.4) От десетте големи сектора на Орвонтон като цяло на астрономите на Урантия са познати осем. Другите два сектора трудно могат да бъдат отделно разпознати, тъй като трябва да наблюдавате тези явления откъм вътрешната страна. Ако можехте да погледнете към свърхвселената на Орвонтон от позиция, много отдалечена в пространството, щяхте веднага да разпознаете десетте големи сектора на седмата галактика.

(15:3.5) Ротационният център на вашия малък сектор се намира на голямо разстояние, в огромната и плътна звездна мъглявина Стрелец, около която се въртят вашата локална вселена и свързаните с нея творения, а откъм противоположните страни на обширната подгалактическа система Стрелец вие можете да наблюдавате два големи потока от звездни мъглявини, образуващи колосални звездни спирали.

(15:3.6) Ядрото на физическата система, към която се отнасят вашето слънце и свързаните с него планети, е центърът на бившата мъглявина Андронвер. Тази бивша спираловидна мъглявина била леко деформирана вследствие гравитационно разпадане, свързано с явления, които съпровождали раждането на вашата Слънчева система и които са били обусловени от доближаването до голямата намираща се в съседство мъглявина. Това опасно доближаване превърнало мъглявината Андронвер в нещо като кълбовидно струпване на тела, но не нарушило изцяло двустранната процесия на слънцата и свързаните с тях групи небесни тела. Вашата Слънчева система се намира в централната част на едно от рамената на

тази деформирана спирала, разположена приблизително по средата между центъра и края на звездния поток.

(15:3.7) Секторът Стрелец и всички останали сектори и сегменти на Орвонтон се въртят около Уверса и част от объркването на астрономите на Урантия частично се обяснява с оптичните илюзии и относителните изкривявания, причина за които са следните сложни въртеливи движения:

(15:3.8) **1.** Въртенето на Урантия около нейното слънце.

(15:3.9) **2.** Въртенето на вашата Слънчева система около ядрото на бившата мъглявина Андронвер.

(15:3.10) **3.** Въртенето на звездната система Андронвер и свързаните с нея купове от тела около сложния ротационно-гравитационен център на звездния облак на Небадон.

(15:3.11) **4.** Въртенето на локалния звезден облак на Небадон и свързаните с него творения около центъра на мъглявината Стрелец на техния малък сектор.

(15:3.12) **5.** Въртенето на стоте малки сектора, включително на сектор Стрелец, около техния голям сектор.

(15:3.13) **6.** Съвкупността от въртящите се десет големи сектора - така наречените звездни дрейфове, около столичния свят на Орвонтон, Уверса.

(15:3.14) **7.** Движението на Орвонтон и шестте еднородни свръхвселени около Рая и Хавона, извършвано в посока, обратна на часовниковата стрелка на пространственото ниво на свръхвселените.

(15:3.15) Тези сложни движения са от няколко типа; космическите орбити на вашата планета и вашата Слънчева система се обясняват с техния произход. Абсолютното движение на Орвонтон обратно на часовниковата стрелка също е свързано с неговия произход, с плановите за построяване на голямата вселена. Но причините за промеждутъчно движение имат сложен характер и отчасти се обясняват със структурна сегментация на овеществената в свръхвселените енергия, а отчасти с разумното и целенасочено въздействие на Райските организатори на силата.

(15:3.16) С приближаването към Хавона локалните вселени се разполагат все по-близо една спрямо друга; кръгът става все по-голям и все по-голям брой нива се наслагват едно над друго. Но с отдалечаването от вечния център броят на системите, нивата, кръговете и вселените постепенно намалява.

4. Мъглявините - прародителки на вселените

(15:4.1) Макар че творението и организацията на вселените се управляват извечно от безкрайните Създатели и техните партньори, целият този процес протича в съответствие с предопределения механизъм и в съгласие с гравитационните закони на силата, енергията и материята. Но всеобщият силов заряд си остава загадъчно явление; започвайки с ултиматонния стадий, ние разбираме добре организацията на материалните творения, но не ни е съвсем понятна космическата предистория на ултиматоните. Убедени сме, че тези древни сили имат Райски произход, защото те извечно се въртят в наситеното пространство, повтаряйки в гигантски мащаб точните очертания на **Рая**. Макар този силов заряд на пространството да е предшественик на всяка материализация, нечувствителен към гравитацията на **Рая**, той неизменно реагира на присъствието на долния **Рай**, като излиза очевидно от центъра на долния **Рай** и се връща в него.

(15:4.2) Райските силови организатори преобразуват пространствения потенциал в изначална сила, като превръщат този доматериален потенциал в първични и вторични енергийни проявления на физическата реалност. Когато тази енергия достигне тези нива, на които започва да реагира на гравитацията, на сцената се появяват управляващите енергията и взаимодействащите с тях същества от режима на свръхвселената, започвайки безкрайните манипулации по създаването на разнообразни силови кръгове и енергийни канали за вселените на времето и пространството. Така в пространството възниква физическа материя, а заедно с нея и условията, позволяващи да се пристъпи към организирането на вселена.

(15:4.3) Тази сегментация на енергията е феномен, който досега не е разгадан от физиците на Небадон. Главната трудност е в сравнителната недостъпност на Райските организатори на силата, а живите управляващи енергията, упълномощени да боравят с пространствената енергия, нямат ни най-малка представа за произхода на тези видове енергии, които те така умело и интелигентно манипулират.

(15:4.4) Райските организатори на силата са организатори на мъглявини; в областите на своето пространствено присъствие те са способни да инициират колосални силови циклони, които - веднъж приведени в движение - никога не могат да бъдат спрени или укротени, докато не се извърши мобилизацията на всепроникващите сили, необходима за възникването на ултиматонните единици вселенска материя. Така се появяват спираловидните и други мъглявини, звездообразуващите дискове, пораждащи пряко слънцата и техните разнообразни системи. Във външното пространство могат да се наблюдават десет различни вида мъглявини, представляващи стадии на първична еволюция на вселените, и тези обширни енергийни дискове [вихри] са имали същия произход, както и тези, които са дали началото на седемте свръхвселени.

(15:4.5) Мъглявините се отличават съществено по размери, брой и съвкупна маса на своето звездно и планетарно потомство. Една звездообразуваща мъглявина на север от границите на Орвонтон, но в пределите на пространственото ниво на свръхвселените, вече е породила приблизително 40 000 слънца, но

този звездообразуващ диск продължава да изхвърля слънца, повечето от които многократно превишават размерите на вашето светило. Някои от най-големите мъглявини на външното пространство пораждат до 100 милиона слънца.

(15:4.6) Мъглявините не са пряко свързани с която и да е от административните единици, като например второстепенните сектори или локалните вселени, макар че някои локални вселени са били образувани от една единствена мъглявина. Всяка локална вселена обхваща точно една стохилядна част от общия енергиен заряд на свръхвселената, независимо от „мъглявинното съотношение“, защото енергията не е организирана от мъглявината - тя се разпределя по цялата вселена.

(15:4.7) Не всички спираловидни мъглявини участват в слънцеобразуване. Някои са запазили контрол над много звезди и тяхната спираловидна форма се обяснява с това, че техните слънца излизат от ръкавите на мъглявините в тесен строй, но се връщат по различни пътища, затова е лесно да ги наблюдаваме в първия случай и е по-сложно тогава, когато се връщат в мъглявината, разхвърляни на огромни разстояния от нейните ръкави. Понастоящем в Орвонтон има малко активни слънцеобразуващи мъглявини, макар че Андромеда, която е извън пределите на обитаемата част от свръхвселената, е много активна. Тази далечна мъглявина е видима с невъоръжено око и когато я наблюдавате, се замислете над това, че светлината, която виждате, е напуснала тези далечни светила преди почти един милион години.

(15:4.8) Галактиката Млечният път се състои от голям брой бивши спираловидни и други мъглявини и много от тях все още запазват своята първоначална конфигурация. Но в резултат от вътрешни катастрофи и външно притегляне много от тях са претърпели такива деформации и преустройство, че тези огромни струпвания напомнят гигантски светещи маси от ярки слънца като Магелановия облак. Кълбовидният вид звездни купове доминира близо до външните граници на Орвонтон.

(15:4.9) Огромните звездни облаци на Орвонтон трябва да бъдат разглеждани като индивидуални струпвания на материя, сравними с отделните мъглявини, които могат да се наблюдават в пространствените области зад пределите на Млечния път. Но много от така наречените звездни облаци от пространство се състоят само от газообразно вещество. Енергийният потенциал на тези звездни газови облаци е направо огромен и част от него се поема от съседните слънца и се преразпределя в пространството под формата на слънчеви излъчвания.

5. Произходът на небесните тела

(15:5.1) Основната маса, съдържаща се в слънцата и планетите на свръхвселената, води началото си от мъглявинните дискове; само малка част от масата на свръхвселената е организирана чрез прякото въздействие на управляващите енергията [например, при създаването на архитектурните сфери], макар че в откритото пространство възниква постоянно изменящо се количество материя.

(15:5.2) По произход повечето слънца, планети и други сфери може да бъдат класифицирани в състава на една от следните десет групи:

(15:5.3) **1. Концентрични свиваеми пръстени.** Не всички мъглявини са спираловидни. Много гигантски мъглявини, вместо да се разцепят на система двойна звезда или да се превърнат в спирална мъглявина, претърпяват свиване с образуване на множество пръстени. В течение на дълъг период от време подобна мъглявина изглежда като огромно централно слънце, обградено от многобройни гигантски пръстеновидни облаци материя.

(15:5.4) **2. Завихрените звезди** включват слънцата, които се изхвърлят от исполинските звездообразуващи дискове [вихри], състоящи се от високотемпературни газове. Те не биват изхвърлени като пръстени, а като ориентирани надясно и наляво процесии. Освен това завихрените звезди възникват не само в спираловидни, а и в други мъглявини.

(15:5.5) **3. Гравитационно-взривни планети.** Когато едно слънце се ражда в спираловидна или пресечена мъглявина, тя нерядко се изхвърля на значително разстояние. Подобно слънце е с високо съдържание на газове и впоследствие, след като донякъде се е охладило и кондензирало, то може да се окаже близо до огромна маса материя, гигантско слънце или тъмен остров на пространството. Възможно е такава сближаване да не доведе до сблъсък, но да е достатъчно, така че гравитационното привличане на по-голямото тяло да предизвика приливни съкращения в по-малкото, водейки до поредица от приливни промени, които възникват едновременно от противоположните страни на разтърсваното от конвулсии слънце. В своя апогей тези експлозивни изригвания водят до образуването на различни по своите размери натрупвания на материя с различни размери, които могат да бъдат изхвърляни от изригващото слънце зад пределите на гравитационното възвръщане, придобивайки свои собствени постоянни орбити около едното от двете тела, които участват в дадения процес. По-късно по-големите натрупвания на материя се

обединяват и постепенно притеглят към себе си по-малките тела. Така са се образували много от твърдите планети на по-малките системи. Вашата Слънчева система е произлязла точно така.

(15:5.6) **4. Центробежно планетарно потомство.** На определен етап от развитието си, в случай че скоростта им на въртене много се ускори, огромните слънца започват да изхвърлят в големи количества материя, която впоследствие може да се уплътни и да образува неголеми светове, които продължават да се въртят около породилото ги слънце.

(15:5.7) **5. Сфери с недостатъчна гравитация.** Съществува критична граница относно размера на отделните звезди. Ако едно слънце, достигайки този предел, не забави своята скорост на въртене, то е обречено да се разцепи; получава се разцепване на слънце и се ражда нова двойна звезда от дадената разновидност. Впоследствие, като страничен продукт на това гигантско разрушаване, могат да се формират многобройни малки планети .

(15:5.8) **6. Контрактурни звезди.** В по-малките системи най-голямата от външните планети понякога притегля към себе си съседните светове, докато тези планети, които са разположени близо до слънцето, започват своето терминално падане. За вашата Слънчева система подобен край би означавал, че четирите вътрешни планети биха били погълнати от Слънцето, докато най-голямата планета, Юпитер, би се увеличила съществено за сметка на поглъщането на останалите светове. Подобен край на слънчева система би довел до създаването на две съседни, но неравни слънца, което представлява един тип формиране на двойна звезда. Подобни катастрофи не са често явление, с изключение на звездните струпвания, разположени в периферията на свръхвселената.

(15:5.9) **7. Кумулативни сфери.** Малките планети могат постепенно да се образуват от огромното количество циркулираща в пространството материя. Те нарастват чрез срастване с метеори и посредством незначителни стълкновения. Условието, съществуващи в някои сектори на пространството, са благоприятни за такъв тип образуване на планети. Подобен произход имат много необитаеми светове.

(15:5.10) Някои от имащите голяма плътност тъмни острови са пряко следствие от акреция на преобразуваща се в пространството енергия. Друга група от тези тъмни острови е възникнала вследствие натрупването на огромно количество студена материя от циркулиращи в пространството парчета и метеори. Подобни натрупвания на материя никога не са били горещи и макар да се отличават с плътност, по своя състав много напомнят Урантия.

(15:5.11) **8. Угаснали слънца.** Някои от тъмните острови в пространството са изгорели изолирани звезди, които са изразходвали целия си запас от космическа енергия. Тези организирани единици от материя се приближават към пълно уплътнение, практически завършена консолидация; и ще са необходими много епохи, преди тези огромни високо-плътни маси да бъдат отново заредени в кръговете на пространството и подготвени за нови цикли на функциониране във вселената след сблъсък или друго реактивиращо космическо събитие.

(15:5.12) **9. Сфери, резултат от сблъсък.** В тези региони на по-плътни звездни купове сблъсъците не са нещо необичайно. Подобни астрономически пертурбации се придружават от колосални изменения на енергия и преобразуване на материя. Сблъсъците, в които участват угаснали слънца, играят особено голяма роля в появата на широкомащабни енергийни колебания. Възникващите при това отломки често образуват материалните ядра на бъдещите планетарни тела, приспособени за смъртни създания.

(15:5.13) **10. Архитектурни [изкуствено създадени] светове.** Това са световете, създадени по проекти и спецификации за конкретна цел, като например Салвингтон, столичният свят на вашата локална вселена, и Уверса, където се намира седалището на правителството на нашата свръхвселена.

(15:5.14) Съществуват многобройни други методи за формиране на светила и за отделяне на планети, но гореспоменатите процедури се отнасят до начините, в съответствие с които е било създадено преобладаващото множество звездни системи и планетарни семейства. За описването на всички разнообразни модели, имащи отношение към звездните метаморфози и планетарната еволюция, би било необходимо да разкрием още почти сто различни типа слънцеобразуване и възникване на планети. Докато вашите студенти по астрономия наблюдават небесата, ще забележат явления, отнасящи се към всички типове звездна еволюция, но рядко ще откриват признаци за образуване на тези малки несветещи съвкупности от материя, които служат като обитаеми планети - най-важните творения на безбрежния материален свят.

6. Сферите на пространството

(15:6.1) Независимо от произхода им различните сфери на пространството могат да се класифицират по следните основни типове:

(15:6.2) **1.** Слънца - звездите на пространството.

(15:6.3) **2.** Черни острови от пространство.

(15:6.4) **3.** Малки космически тела: комети, метеори и астероиди.

(15:6.5) **4.** Планети, включващи обитаемите светове.

(15:6.6) **5.** Архитектурни сфери - специално създадени светове.

(15:6.7) С изключение на изкуствено създадените сфери, всички пространствени тела имат еволюционен произход - еволюционен, в смисъл, че не са били създадени по каприз на **Божество**; еволюционен, в смисъл, че съзидателните действия на **Бога** са се разкрили посредством пространствено-времеви метод в действията на много създадени и възникнали разумни същества на **Божеството**.

(15:6.8) **Слънцата.** Това са звездите на пространството в различните стадии на своето съществуване. Някои слънца са самостоятелно формиращи се пространствени системи, други са двойни звезди, свиващи се или изчезващи планетарни системи. Намиращите се в пространството звезди съществуват в не по-малко от хиляда различни състояния и стадии. Вие сте запознати със слънцата, даващи светлина и топлина; но има и такива, които светят, без да излъчват топлина.

(15:6.9) Трилиони и трилиони години, в течение на които обикновеното слънце ще продължи да отделя топлина и светлина, добре илюстрират колосалния запас от енергия, съдържащ се във всяка единица материя. Действителното количество енергия, съдържащо се в невидимите частици физическа материя, е наистина невъобразимо. В условията на изключително високо температурно налягане и други енергийни процеси, извършващи се вътре в пламтящото слънце, почти цялата тази енергия се реализира като светлина. Някои други условия пък позволяват на тези слънца да трансформират и излъчват значително количество от тази пространствена енергия, която ги достига в съществуващите кръгове на пространството. Много фази от физическа енергия и всички видове материя са прикрепени към и впоследствие се преразпределят от слънчевите генератори. Така слънцата изпълняват ролята на локални ускорители на енергообмена, действайки като автоматични станции за управление на енергиите.

(15:6.10) Свърхвселената Орвонтон се осветява и затопля от повече от десет трилиона горящи светила. Тези слънца са звездите от достъпната за наблюдение ваша астрономическа система. Повече от два трилиона слънца са твърде далечни и малки, за да могат да се видят от Урантия. Но в главната вселена има толкова звезди, колкото чаши вода има в океаните на вашия свят.

(15:6.11) **Тъмни острови на пространството.** Това са угасналите слънца и други големи струпвания от материя, лишени от светлина и топлина. Тъмните острови понякога са огромни по маса и оказват мощно влияние за запазване равновесието и за манипулация на енергия във вселената. Някои подобни образувания са наистина с неимоверна плътност на масата. Тази огромна концентрация на маса позволява на тъмните острови да служат като мощни балансьори, които надеждно удържат съседните системи. Те поддържат гравитационния баланс на силата в много съзвездия; много физически системи, които иначе бързо биха паднали върху най-близкото слънце и биха били унищожени, се задържат надеждно в гравитационната власт на тези техни пазители - тъмните острови. Именно тази им функция ни позволява да можем с точност да определим тяхното местоположение. Ние знаем гравитационната тяга на светещите тела, което ни позволява да изчислим точния размер и местоположение на тъмните острови на пространството, които толкова ефективно поддържат устойчивостта на дадената система по нейния път.

(15:6.12) **Малки тела на пространството.** Метеорите и други малки частици материя, въртящи се и формиращи се в пространството, представляват огромна съвкупност от енергия и материална субстанция.

(15:6.13) Много комети се отнасят към неутвърдилото се и хаотично потомство на слънцеобразуващите вортекси, които постепенно се оказват във властта на централното слънце. Кометите имат най-разнообразен произход. Опашката на кометата е насочена противоположно на притеглящото тяло или слънце поради електрическата реакция в неговите силно разредени газове, а също и поради непосредственото налягане на светлина и други видове енергии, излъчвани от слънцето. Явлението служи като едно от убедителните доказателства за реалността на светлината и свързаните с нея енергии и предлага възможности за демонстрация на това, че светлината има тегло. Светлината е реална субстанция, а не просто вълни от хипотетичен етер.

(15:6.14) **Планети.** Това са по-големите струпвания на материя, които следват своите орбити около слънце или около някакво друго пространствено тяло; техните размери варират от малки планети до огромни газообразни, течни или твърди сфери. Когато студените светове, образувани от плуващ в пространството

материал, се оказват в правилно съотношение със съседното слънце, то такива планети са предпочитани за заселване с разумни същества. Угасналите слънца по правило не са подходящи за живот; обикновено те са твърде далеч от живи светещи слънца и освен това са прекалено масивни - силата на тежестта на тяхната повърхност е огромна.

(15:6.15) Във вашата свръхвселена по-малко от една от четиридесет студени планети е населена с подобни на вас същества. И, разбира се, свръхнагретите слънца и студените далечни светове са непригодни за високоорганизиран живот. Във вашата Слънчева система само три планети понастоящем са приспособени за живот. По своя размер, плътност и разположение Урантия в много отношения е идеално място за човека.

(15:6.16) Законите, определящи свойствата на физическата енергия, в основата си са универсални, но физическите условия, господстващи на отделните планети и в локалните системи, са в много отношения свързани с местните въздействия. Едно почти безкрайно многообразие от същества и други живи проявления характеризират неизброимите светове в космоса. Има обаче явно групово сходство в световите, обединени в една система, а съществува също така и един вселенски модел за разумен живот. Налице е физическо родство на планетарните системи, принадлежащи на един физически кръг, следващи се близко една друга в безкрайното завъртане по кръга на вселените.

7. Архитектурните сфери

(15:7.) Макар правителството на всяка свръх-вселена да се намира редом с центъра на еволюционите вселени, включени в съответния сегмент от пространството, то заема специално създаден свят, населен с допуснатите тук личности. Столичните светове са архитектурни сфери - пространствени тела, специално конструирани за особено назначение. Макар тези сфери да получават светлина от близките слънца, те са снабдени с автономни източници на осветление и отопление. Всяка от тях притежава слънце, даващо - подобно на спътниците на **Рая** - светлина без топлина, и се отоплява с топлината, постъпваща при циркулацията на определени потоци енергия близо до повърхността на сферата. Тези столични светове принадлежат към най-големите системи, разположени близо до астрономическите центрове на съответстващите им свръхвселени.

(15:7.2) В столичните светове на свръхвселените съществува стандарт за времето. Стандартният ден на свръхвселената Орвонтон е равен на почти тридесет урантийски дни, а годината в Орвонтон съответства на сто стандартни дни. Тази уверска година е стандарт за седмата свръхвселена, като е с двадесет и две минути по-къса, отколкото три хиляди дни на Урантия - около осем и една пета от вашите години.

(15:7.3) По своята природа и величие столичните светове на седемте свръхвселени напомнят Рая - техния централен еталон за съвършенство. В действителност всички столични светове са подобни на Рая. Те представляват небесни обители, увеличавайки се по физически размер и нараствайки по моронтийна красота и духовно великолепие от Йерусем към централния Остров. Всички спътници на тези столични светове са и архитектурни сфери.

(15:7.4) В разнообразните столични светове са представени всички фази на материалното и духовното творение. Тези светове са вселенски места за срещи, приспособени за всички видове материални, моронтийни и духовни същества. В зависимост от възхода във вселената и прехода от материални светове към духовни смъртните винаги с благодарност си спомнят предишните нива на своето съществуване, никога не забравят изпитаната тук радост.

(15:7.5) **Йерусем** е столицата на вашата локална система **Сатания** и включва седем свята на преходна култура, всеки от които е обкръжен от седем сателита; сред тези спътници са седемте обителски свята за моронтийна карантина, първото местожителство на човека след смъртта. В този вид, в който думата „небе“ се използва на Урантия, то понякога означава тези седем обителски свята, първият от които се нарича „първото небе“, и така - до седмото.

(15:7.6) **Едемия** е столицата на вашето съзвездие **Норлатиадек** - разполага със седемдесет спътника за образование, култура и обществен живот; тук възходящите създания пребивават в течение на известно време до завършването на йерусемския режим за мобилизация, обединяване и осъзнаване на личността.

(15:7.7) **Салвингтон** е столицата на вашата локална вселена **Небадон** - обкръжена от десет университетски сфери, всяка от които се състои от четиридесет и девет свята. След социализацията на човека в съзвездието тук се извършва неговото одухотворяване.

(15:7.8) **Малката-трета** - столицата на вашия малък сектор **Енса**, обкръжена от седемте сфери за висше изучаване на физическите аспекти на възхода.

(15:7.9) **Голямата-пета** е столицата на вашия голям сектор **Спландон**, обкръжена от седемдесет сфери за интензивна интелектуална подготовка в свръхвселената.

(15:7.10) **Уверса** е столицата на Орвонтон - вашата свръхвселена, обкръжена от седем висши университета за задълбочена духовна подготовка на възходящи волеви създания. Всяко от тези седем струпвания на тези поразителни сфери се състои от седемдесет специализирани свята, където хиляди и хиляди учреждения и организации притежават всичко необходимо за повишаване вселенското образование и развитие на духовната култура и където странстващите на времето получават нови знания и преминават нови изпитания, предшествващи дългия преход до Хавона. Пристигащите странстващи на времето винаги биват приемани в тези свързани с Уверса светове, но тръгващите по своя път випускници напускат свръхвселената непосредствено от Уверса.

(15:7.11) Уверса е духовната и административна столица на около един трилион обитаеми и пригодени за обитаване светове. Великолепието, величието и съвършенството на столицата на Орвонтон превъзхожда всички чудеса на пространствено-времените творения.

(15:7.12) Ако всички запланирани локални вселени и техните съставни части вече съществуват, то седемте свръх-вселени щяха да наброяват малко под петстотин милиарда архитектурни свята.

8. Управлението и регулирането на енергията

(15:8.1) Устройството на столичните сфери на свръхвселените им позволява да изпълняват функциите на ефективни енерго-силови регулатори за различните сектори на свръх-вселените, служи като място за концентрация и преразпределение на енергията на локалните вселени. Те оказват мощно въздействие върху баланса и управлението на физическите енергии, циркулиращи в организираното пространство.

(15:8.2) Функции по регулирането се изпълняват също и от енергийните центрове и физически регулатори на свръхвселената - живи и полуживи разумни организми, образувани за тази конкретна цел. Тези енергийни центрове и физически регулатори трудно се поддават на разбиране; низшите категории са неспособни да вземат волеви решения - в тях няма воля, те не избират; техните действия са много разумни, но по всяка вероятност са автоматични и се обясняват с тяхното високо-специализирано устройство.

Енергийните центрове и физическите регулатори на свръхвселените насочват и частично контролират действието на тридесетте енергийни системи, образувачи областта на гравита. За да обхванат цялата свръхвселена на кръговете за физическа енергия, с които се управляват енергийните центрове на Уверса, са им необходими малко повече от 968 милиона години.

(15:8.3) Възникващата енергия притежава субстанция; тя има тегло, макар теглото да е винаги относително и да зависи от скоростта на въртене, масата и антигравитацията. В материята масата проявява тенденция да забавя скоростта на енергията и във всяко място скоростта на енергията изразява изначалната скорост минус забавянето, предизвикано от масата по време на преместването в пространството плюс регулационната функция на живите управляващи енергията на свръхвселената и физическото въздействие на намиращите се в съседство високотемпературни или високозаредени тела.

(15:8.4) За осъществяване на всеобщия план по поддръжката на равновесието между материята и енергията е необходимо постоянно създаване и разрушаване на малки материални единици. Управляващите Вселенската Енергия притежават способността да уплътняват и удържат или разширяват и освобождават различни количества енергия.

(15:8.5) При достатъчно дълго забавящо въздействие на гравитацията всичката енергия би могла да се превърне в материя, ако не бяха две обстоятелства. Първото е в анти-гравитационните въздействия на регулаторите на енергията; второто е в това, че организираната материя проявява тенденция към дезинтеграция при определени условия, съществуващи в много горещи звезди, а също и в особени условия на пространството близо до хладни и плътни тела, притежаващи огромен запас от материя.

(15:8.6) Когато масата става свръхплътна и заплашва да наруши баланса на енергията, за да отслабят физическите силови кръгове, се намесват физическите регулатори - стига само собствената тенденция към гравитация и прекомерно овеществяване на енергията да не се анулира при сблъсък с угаснали гиганти на пространството, което моментално разсейва кумулативните натрупвания на гравитационни сили. При такива стълкновения огромните маси материя внезапно се превръщат в най-разредената форма на енергия и борбата за всеобщо равновесие започва отново. В резултат големите физически системи получават стабилност, физическа устойчивост и биват въввлечени в балансираните и устойчиви кръгове на свръхвселените. След такова събитие в устойчивата система не стават нови сблъсъци или други опустошителни катастрофи.

(15:8.7) В периодите на нарастване на енергията се наблюдават енергийни смущения и топлинни колебания, съпроводжани от прояви на електрическа активност. В периодите на намаляване на енергията нарастват тенденциите на материята към натрупване, уплътнение и излизане изпод контрол в кръговете с по-слабо устойчив баланс на силата; възникващите вследствие на това приливни или колизионни корекции

бързо възстановяват баланса между циркулиращата енергия и, в буквален смисъл на думата - по-стабилизирана материя. Една от задачите на небесните астрономи е прогнозиране и разбиране на възможното аналогично поведение на разтопените светила и тъмните острови на пространството. (15:8.8) Ние сме способни да осъзнаем повечето закони, управляващи вселенското равновесие, и да предскажем много от това, което се отнася до стабилността на вселените. В практически аспект нашите прогнози са надеждни, но ние постоянно се сблъскваме с някои сили, които е невъзможно да бъдат обяснени само с действието на известните ни закони за управление на енергията или поведението на материята. Предсказуемостта на всички физически явления се затруднява пропорционално с отдалечаването от Рая и придвижването към дълбините на вселените. Преминавайки отвъд пределите на личните пълномощия на Управителите на Рая, ние се сблъскваме с нарастваща неспособност за умозаключения, основани на установените стандарти и на натрупания опит по отношение на наблюдения, свързани с физическите явления в най-близките астрономически системи. Даже в световите на седемте свръх-вселени ние сме подвластни на силите и енергийното въздействие, пронизващо всички наши сфери и простиращо се в равновесие през всички региони на външното пространство. (15:8.9) Колкото повече се задълбочаваме в пространството, толкова по-голяма е вероятността да се сблъскаме с вариращите и непредсказуеми явления, които са толкова безпогрешно свидетелство за непостижимото присъствие и действие на Абсолютите и емпиричните Божества. И тези явления би трябвало да бъдат признак за всеобщото свръхуправление на цялото творение. (15:8.10) Понастоящем Свръхвселената Орвонтон очевидно се разрежда; вселените на външното пространство, по наше мнение, се зареждат за нямащата равна на себе си дейност, очакваща ги в бъдеще; централната вселена Хавона е извечно стабилна. Гравитацията и отсъствието на топлина [студ] организират и удържат материята; топлината и антигравитацията разрушават материята и разсейват енергията. Живите управляващи енергията и организаторите на силата са ключът към разбирането на особеното управление и разумно ръководство на безкрайните метаморфози на създаванията, разрушенията и пресъздаването на вселените. Мъглявините могат да се разсейват, слънцата изгасват, системите изчезват, планетите загиват, но вселените остават.

9. Кръговете на свръхвселените

(15:9.1) Всеобщите кръгове на **Рая** действително пронизват световите на седемте свръхвселени. Към тези кръгове на присъствие се отнасят: личностното притегляне на **Всеобщия Баща**, духовното притегляне на **Вечния Син**, притеглянето на разума на **Съвместния Извършител** и материалното притегляне на вечния Остров.

(15:9.2) В допълнение към универсалните кръгове на Рая и присъствените действия на Абсолютите и емпиричните Божества на пространственото ниво на свръхвселената функционират само два типа енергийни кръгове или разделения на сили: кръговете на свръхвселените и кръговете на локалните вселени.

(15:9.3) Кръгове на свръхвселените :

(15:9.4) **1.** Обединяващ интелектуален кръг на един от Седемте Главни Духа на Рая. Такъв кръг на космически разум е сведен до една свръхвселена.

(15:9.5) **2.** Отразяващ кръг на седемте Отразяващи Духа във всяка свръхвселена.

(15:9.6) **3.** Скрити кръгове на Тайнствените Наставници, по определен начин взаимосвързани и направлявани чрез Сферата на Божеството към Всеобщия Баща в Рая.

(15:9.7) **4.** Кръгът за взаимна връзка на Вечния Син с неговите Райски Синове.

(15:9.8) **5.** Мигновеното присъствие на Безкрайния Дух.

(15:9.9) **6.** Транслациите от Рая, пространствените съобщения от Хавона.

(15:9.10) **7.** Енергийните кръгове на силовите центрове и физическите регулатори.

(15:9.11) Кръгове на локалните вселени:

(15:9.12) **1.** Посвещенческият дух на Райските Синове - Утешителят на световите за посвещения. Духът на Истината - духът на Михаил на Урантия.

(15:9.13) **2.** Кръгът Божествени Попечители - Майчинските Духове на локалната вселена, Светият Дух на вашия свят.

(15:9.14) **3.** Кръгът за помощ на разума в локалната вселена, включващ разнообразно функциониращото присъствие на спомагателните духове на разума.

(15:9.15) Когато локалната вселена постигне такава духовна хармония, че нейните индивидуални и обединени кръгове станат неотличими от кръговете на свръхвселената, когато започне да преобладава подобна тъждественост във функциите и единството на служенето, тогава локалната вселена незабавно преминава в устойчивите кръгове на светлината и живота и веднага придобива правото да бъде приета в духовната конфедерация на усъвършенствания съюз на свръхтворението. За зачисляване в съвета на Извечно Древните - за приемане в конфедерацията на свръхвселената, е необходимо да са изпълнени следните условия:

(15:9.16) **1. Физическа стабилност.** Звездите и планетите на локалната вселена трябва да се намират в устойчиво състояние; периодите на непосредствени звездни трансформации трябва да са останали в миналото. Вселената трябва да продължава своя път по ясно очертана пътека, надеждно и окончателно утвърждавайки своята орбита.

(15:9.17) **2. Духовна преданост.** Необходимо е всеобщо признаване на Пълновластния Божий Син и всеобща преданост към такъв Син, ръководещ делата на локалната вселена. В мащаба на цялата локална вселена трябва да се възцари хармонично сътрудничество между индивидуалните планети, системи и съзвездия.

(15:9.18) Вашата локална вселена не се причислява даже към устойчивите физически образувания на свръхвселената, да не говорим за членство в признатото духовно семейство за свръхуправление. Макар че Небадон все още няма свое представителство на Уверса, от време на време ние, посланиците на правителството на свръхвселената, отиваме в неговите светове със специални мисии - именно така, непосредствено от Уверса, пристигнах на Урантия и аз. Ние оказваме всевъзможна помощ на вашите ръководители и управители в решаването на техните сложни проблеми; бихме иска ли да видим вашата вселена сред пълноправните членове на обединените творения в семейството на свръхвселената.

10. Управителите на свръхвселените

(15:10.1) Столиците на свръхвселените са резиденцията на висшето духовно правителство в сферите на времето и пространството. Изпълнителната власт на свръхправителството, водеща началото си от Съветите на **Троицата**, е непосредствено подчинена на един от **Седемте Главни Духа** за върховен надзор, които притежават пълномощия от **Рая** и ръководят свръхвселените с помощта на **Седемте Висши Администратора**, разположени в седемте специални свята на **Безкрайния Дух** - най-отдалечените спътници на Рая.

(15:10.2) Столичните светове служат за обител на Отразяващите Духове и Спомагателните Образи на Отразяващите Духове. От позицията на посредници тези възхитителни същества изпълняват своите потресавачи отразяващи действия, служейки както като висшестояща централна вселена, така и като низшестояща локална вселена.

(15:10.3) Начело на всяка свръхвселена се намират трима Извечно Древни, обединените върховни ръководители на свръх-правителството. Персоналът на изпълнителната власт на правителството на свръхвселената е представен от седем различни групи:

(15:10.4) **1.** Извечно Древни.

(15:10.5) **2.** Възпитатели по Мъдрост.

(15:10.6) **3.** Божествени Съветници.

(15:10.7) **4.** Всеобщи Цензори.

(15:10.8) **5.** Могъщи Посланици.

(15:10.9) **6.** Снабдени с Висши Пълномощия.

(15:10.10) **7.** Нямащи Име и Номер.

(15:10.11) На тримата Извечно Древни непосредствено помага корпус, състоящ се от един милиард Възпитатели на Мъдрост, обединени с три милиарда Божествени Съветници. Към ръководството на всяка свръхвселена е прикрепен един милиард Всеобщи Цензори. В съвкупност тези три групи са Еднородни Троични Личности, имащи непосредствен божествен произход от Райската Троица.

(15:10.12) Останалите три категории: Могъщите Посланици, Снабдените с Висши Пълномощия и Нямащите Име и Номер, са прославени смъртни на възхода. Към първата от споменатите категории се отнасят тези, които са преминали режима на възход и Хавона във времената на Грандфанда. Достигайки

Рая, те били допуснати в Корпуса на Завършилите, обхванати от Райската Троица и насочени към изпълнение на небесна служба в помощ на Извечно Древните. Като клас тези три категории са известни под името Тринитизирани Синове на Постижението, доколкото те имат двойствен произход, но понастоящем служат под ръководството на Троицата. Така изпълнителната власт на правителството на свръхвселената била разширена за сметка на прославлените и постигнали съвършенство деца от еволюционните светове.

(15:10.13) Координационният съвет на свръхвселената се състои от посочените по-горе седем административни групи, а също и от следните управители на сектори и регионални попечители:

(15:10.14) **1.** Извечно Съвършените - управителите на големите сектори в свръхвселената.

(15:10.15) **2.** Съвременници на Вечността - управляващите малките сектори в свръхвселените.

(15:10.16) **3.** Извечно Единни - Райските съветници, управители на локалните вселени.

(15:10.17) **4.** Извечно Верни - Райските съветници, Върховни управители в правителствата на съзвездията.

(15:10.18) **5.** Троични Синове-Учители - в тези случаи, когато те преминават служба в столицата на свръхвселената.

(15:10.19) **6.** Извечно Вечни - в тези случаи, когато те пребивават в столицата на свръхвселената.

(15:10.20) **7.** Седем Спомагателни Образи на Отразяващите Духове - представителите на седемте Отразяващи Духа и чрез тях - упълномощените Седем Главни Духа на Рая.

(15:10.21) Спомагателните Образи на Отразяващите Духове изпълняват и функции на представители на многобройните групи същества, влияещи върху дейността на правителствата на свръх-вселената, но понастоящем, поради различни причини, не напълно проявяващи своите индивидуални възможности. В тази група влиза формиращото се лично проявление в свръхвселената на Висшето Същество, Безусловните Наблюдатели на Върховния, Условните Наместници на Крайния, неназованите свързващи-отразяващи Маджестон и свръхличностните духовни представители на Вечния Син.

(15:10.22) В столичните светове на свръхвселените почти винаги могат да се намерят представители на всички групи създадени същества. Обикновената попечителска дейност в свръхвселената се осъществява от могъщите секонафими и останалите членове на обширното семейство на Безкрайния Дух. В изумителните центрове за управление, контрол, служене и изпълнителна власт на свръхвселената разумните същества на всяка сфера от вселенския живот, в тясно общуване едно с друго, са въввлечени в ефективно служене, осъществяват мъдро ръководство, оказват предана помощ и извършват справедливи отсъждания.

(15:10.23) Свръхвселените не разполагат с взаимни представителства; те са напълно изолирани една от друга. Те знаят за това, което става в другите свръхвселени, само благодарение на намиращия се в Рая аналитичен център на Седемте Главни Духа. Техните управители се трудят в съветите на божествената мъдрост за благото на своите собствени свръхвселени независимо от това какво става в останалите региони на всеобщото творение. Тази изолация на свръхвселените ще се запази дотогава, докато те не постигнат съгласуваност благодарение на по-пълна реализация на личностната суверенност на еволюиращото емпирично Върховно Същество.

11. Съвещателната асамблея

(15:11.1) Именно в такива светове като **Уверса** се осъществява запознанството на съществата, олицетворяващи автократичността на съвършенството и демократичността на еволюцията. Изпълнителната власт на свръхправителството възниква в световите на съвършенството; законодателната власт е представена от цвета на еволюционните вселени.

(15:11.2) Съвещателната асамблея на свръхвселената е разположена в пределите на столичния свят. Законодателният или консултативен съвет се състои от седем палати, във всяка от които локалните вселени излъчват по един представител. Тези представители се избират от висшия съвет на локалната вселена от редовете на възходящите странстващи випускници на Орвонтон, пребиваващи на Уверса и допуснати за преместване в Хавона. Средният срок за служба е около сто години по стандартното време на свръхвселената.

(15:11.3) Никога не съм чувал нещо за разногласия между представителите на изпълнителната власт на Орвонтон и уверската асамблея. За цялата история на нашата свръх-вселена никога съвещателен орган не е давал препоръки, които да са предизвикали дори и най-слабото съмнение в изпълнителната власт на свръхправителството. Винаги са царели пълна хармония и взаимно съгласие, което потвърждава факта, че еволюционните същества действително са способни да постигнат най-висша мъдрост, което им позволява да общуват с личности, свършени по своя произход и божествени по своята природа. Присъствието на съвещателни асамблеи в столиците на свръхвселените демонстрира мъдрост и предзнаменува окончателното тържество на цялата необятна еволюционна идея на Всеобщия Баща и неговия Вечен Син.

12. Върховните съдилища

(15:12.1) Когато говорим за изпълнителните и съвещателни клонове на властта на правителството на **Уверса**, по аналогия с някои форми на гражданското управление на **Урантия** можете да предположите, че ние имаме и трета, съдебна власт; това е така, но тя няма свой щат. Нашите съдилища са устроени по следния начин: в зависимост от характера и тежестта на делото председателства **Извечно Древен, Възпитател в Мъдростта** или **Божествен Съветник**. Свидетелските показания в полза на или против индивида, планетата, системата, съзвездието или вселената се дават и тълкуват от **Цензорите**. Адвокати на децата на времето и еволюционните планети са **Могъщите Посланици**- официалните наблюдатели на свръхвселената в локалните вселени и системи. Позицията на върховното правителство се представлява от **Снабдените с Върховни Пълномощия**. Присъдата обикновено се формулира от комисия, която може да има различен брой членове, но в която в равна степен са представени **Нямащите Име и Номер** и групата на чувствителните и отзивчиви личности, избирани измежду депутатите на съвещателната асамблея.

(15:12.2) Съдилищата на Извечно Древните са висши апелационни съдилища за вземане на решения по духовни въпроси от всички съставни вселени. Пълновластните Синове на локалните вселени са висшите авторитети в своите сфери; те се подчиняват на свръх-правителството дотолкова, доколкото сами доброволно предават своите дела на Извечно Древните за съвет или за вземане на решение, с изключение на случаите, засягащи прекратяването на съществуването на волеви създания. Съдебните поръчения се дават в локалните вселени, но присъдите, отнасящи се до прекратяване на съществуването на волеви създания, винаги се произнасят в столицата на свръхвселената, откъдето постъпва и заповедта за привеждането на заповедта в изпълнение. Синовете на локалните вселени имат право да се разпоредят за запазването на смъртния човек, но само на Извечно Древните е позволено да разглеждат дела и да излизат с решения, когато става дума за вечен живот и смърт.

(15:12.3) Извечно Древните или техни колеги излизат с решения по всички въпроси, за които не се изисква съдебна процедура и представяне на доказателства, а подобни съдебни решения се вземат винаги единодушно. Тези съвети се отличават със съвършенство; постановленията на върховните и ненадминати съдилища се приемат без разногласия или особени мнения.

(15:12.4) С някои редки изключения, юрисдикцията на свръхправителството се разпростира над всички неща и създания в техните сфери. Обжалване на решенията и присъдите на властите на свръхвселените не съществува, тъй като такава власт изразява съгласуваното мнение на Извечно Древните и на този Главен Дух, който ръководи съдбата на дадена свръхвселена от своята Райска обител.

13. Правителствата на секторите

(15:13.1) Големият сектор обхваща приблизително една десета част от свръхвселената и се състои от сто малки сектора, десет хиляди локални вселени, около сто милиарда годни за обитаване светове. Големите сектори се управляват от трима **Извечно Съвършени, Висши Троични Личности**.

(15:13.2) Съдилищата, възглавявани от Извечно Съвършените, са устроени до голяма степен така, както и съдилищата на Извечно Древните, с изключение на това, че те не се занимават с духовно осъждане на световите. Правителството на големия сектор се занимава основно с въпроси, свързани с интелектуалния статут на обширното творение. Големите сектори задържат, разглеждат, решават и подготвят за предаване в съда на Извечно Древните всички дела от ежедневен и административен характер, имащи значение на ниво свръхвселена и нямащи пряко отношение към духовното ръководство на световите или към разработката на плановете на Управителите на Рая относно възхода на смъртните. Щатът на правителството на големия сектор с нищо не се различава от щата на правителството на свръхвселената.

(15:13.3) Както великолепните спътници на Уверса са посветени на вашата окончателна духовна подготовка към Хавона, така и седемдесетте спътника на Големия-Пети са посветени на вашето интелектуално обучение и развитие в свръхвселената. От цялата Орвонтон тук се събират мъдри същества, които не жаят сили за подготовката на смъртните на времето към по-нататъшен прогрес по пътя към вечността. Обучението на възходящите смъртни се извършва основно в седемдесетте учебни свята.

(15:13.4) Правителствата на тези **малки сектори** се възглавяват от трима Съвременници на Вечността. Администрацията на малкия сектор се занимава основно с физическо управление, обединение, стабилизация и ежедневни въпроси, свързани с ръководството на локалните вселени, влизащи в малкия сектор. Всеки малък сектор обединява сто локални вселени, десет хиляди съзвездия, един милион системи или около един милиард годни за обитаване светове.

(15:13.5) Столиците на малките сектори са величествени светове за срещи между Главните Физически Регулатори. Столичните светове са обкръжени от седем образователни сфери, които са начални училища на свръхвселената и центрове за придобиване на знания за физическото устройство и администрацията на вселената на вселените.

(15:13.6) Ръководителите на правителството на малкия сектор се намират под пряката юрисдикция на управителите на големия сектор. Съвременниците на Вечността получават всички съобщения за

наблюденията и координират всички препоръки, предавани на ниво свръх-вселена от Извечно Единните, които - като наблюдатели и съветници на Троицата, се намират в столичните сфери на локалните вселени, а също и от Извечно Верните, които по подобен начин са прикрепени към съветите на Всевишните в столиците на съзвездията. Всички аналогични съобщения се подават от Извечно Съвършените на големите сектори за следващо предаване в съдилищата на Извечно Древните. Така режимът на Троицата се простира от съзвездията на локалните вселени до столиците на свръхвселената. В столицата на локалната система представители на Троицата няма.

14. Целите на седемте свръхвселени

(15:14.1) Съществуват седем основни цели, които се разкриват в еволюцията на седемте свръхвселени. Всяка основна цел на еволюцията на свръх-вселените намира най-пълнен израз само в една от тях, предвид на което всяка от свръхвселените притежава особена функция и уникална същност.

(15:14.2) Седмата свръхвселена Орвонтон е тази, към която принадлежи вашата локална вселена, известна на първо място благодарение на потресаващото и щедро посвещаване на своята милосърдна помощ на смъртните. Тя се е прославилa с тържеството на правосъдието, смекчено от милосърдие, и с властта на могъществото, обусловено от търпение, докато времето свободно се принася в жертва на стабилизирането на вечността. Орвонтон е вселенската демонстрация на любовта и милосърдието.

(15:14.3) Но много трудно е да се опише нашата представа за истинската същност на еволюционното предназначение, разкриващо се в Орвонтон, макар да може да се каже, че тук, в това свръхтворение, ние усещаме как шестте уникални цели на космическата еволюция, проявяващи се в шестте взаимодействащи свръхтворения, придобиват взаимосвързаното значение на цялото; именно затова понякога предполагаме, че в далечното бъдеще формиралото се и завършено въплъщение на Бог-Върховния ще бъде в Уверса, откъдето той ще започне да управлява семейството на съвършените свръхвселени в цялото емпирично величие на своето бъдещо всеобхватно пълновластие.

(15:14.4) Както и Орвонтон, всяка от шестте други свръхвселени притежава уникална същност и индивидуално предназначение. Но много от това, което става в Орвонтон, не ви се разкрива и много от тези неразкрити страни от живота на Орвонтон намират най-пълнен израз в една от другите свръхвселени.

Седемте цели на еволюцията на свръхвселените се проявяват във всяка от тях, но всяко свръхтворение ще даде най-пълнен израз само на една от тези цели. За да осмислите по-добре тези цели, би било необходимо да разкрием много от това, което остава непонятно за вас, но дори тогава вие бихте могли да осъзнаете само малка част от него. Цялото това повествование е само бегъл поглед към колосалното творение, част от което са вашият свят и вашата локална система.

(15:14.5) Вашият свят се нарича Урантия, той съществува под номер 606 в планетарната група [или система] на Сатания. Тази система понастоящем наброява 619 обитаеми свята и още над двеста планети се развиват благоприятно, което ще им позволи в бъдеще също да станат обитаеми светове.

(15:14.6) Столичният свят на Сатания се нарича Йерусем; тази система е двадесет и четвъртата в съзвездието Норлатиадек. Вашето съзвездие Норлатиадек се състои от сто локални системи, а неговият столичен свят се нарича Едемия. Норлатиадек е седемдесетото съзвездие във вселената Небадон. Локалната вселена Небадон се състои от сто съзвездия; нейната столица е известна под името Салвингтон. Небадон е осемдесет и четвъртата вселена от малкия сектор Енса.

(15:14.7) Малкият сектор Енса се състои от сто локални вселени, а неговата столица е Малкият-трети. Този сектор е трети от големия сектор Спландон. Спландон се състои от сто малки сектора, а неговият столичен свят се нарича Големият-пети. Това е петият голям сектор на свръх-вселената Орвонтон, седмият сегмент от голямата вселена. Така можете да определите положението на вашата планета в структурата на организацията и управлението на вселената на вселените.

(15:14.8) Номерът на вашия свят Урантия в голямата вселена е **5 342 482 337 666**. Това е регистрационният номер на Урантия в Уверса и в Рая, вашият номер в каталога на обитаемите светове. Аз знам регистрирания брой на физическите сфери, но той е толкова огромен, че няма голямо практическо значение за смъртния разум.

(15:14.9) Вашата планета е частица от необятния космос; вие принадлежите към практически безкрайното семейство светове, но вашата сфера е ръководена с такава точност, за нея се грижат с такава любов, като че ли тя е единственият обитаем свят в цялата голяма вселена.

(15:14.10) [Представено от Всеобщ Цензор на Уверса.]